

Պարույր Սևակ

Մեր թույությունները

Մեզանից նրանք,
Որ լավագույնն են մարդկանց հոտի մեջ,
Հաճախ փորձում են,
Գոնե՛ փորձում են
Մի կերպ ազատվել իրենց հնօրյա թույություններից,
Ինչպես լավերից լավը գյուղացու
Փորձում է կորցնել արդեն ծերացած իր անասունը՝
Նրան սպանել չկարենալով,
Խղճալով նրան:
Եվ ամեն անգամ
Նրանք՝ ծերացած անասունները,
Որ մեր մեջ բանող
Թույություններն են մեզ նախընծայված,
Վերադառնում են ու գտնում են մեզ,
Ո՛ր էլ որ տանենք - որտե՛ղ էլ թողնենք,
Վերադառնում են ու գտնում դարձյալ՝
Հուսահատության դուռ հասցնելով
Մեզանից նրանց,
Որ լավագույնն են մարդկանց հոտի մեջ:
Հազա՛ր երանի վատագույններին,
Որ հուսահատվել չգիտեն բնավ...

28.X.1965թ.
Չանախչի